

מ"ת 5200/08/19 - שי טמסה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 5200-08-19 מדינת ישראל נ' טמסה (עציר)
תיק חיצוני: 338879/2019

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש	שי טמסה (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית של המבקש, כפי שנקבעו **בהחלטת ביהמ"ש המחוזי, כב' השופט ליבדרו מיום 10/9/19**. בהחלטה זו שוחרר המבקש ממעצר של ממש, למעצר בית מלא בפיקוח ערבים.

בקשה לעיון חוזר ראשונה, נדונה ביום 11/2/20 בפני כב' השופטת גרבי, אשר מצאה מקום לדחותה, בהחלטה מנומקת, תוך שהיא מסתמכת על תסקיר שרות מבחן מיום 4/2/20, שם סבר שרות המבחן כי טרם בשלה העת לשינוי התנאים המגבילים והמליץ על מתן הקלות הדרגתיות ובאם יימצא מעסיק מפקח - ישקלו התאמתו.

על החלטה זו של כב' השופטת גרבי **הוגש ערר. שם קבע ביהמ"ש המחוזי, כב' השופט חזק**, בהחלטה מיום 16/2/20, בהתייחס אף הוא לאמור בתסקיר שרות המבחן, כמתואר באשר להדרגתיות שיש לנקוט בענין תנאי שחרורו של המבקש והרחיב את שעות ההתאווורות משעתיים ל-4 שעות, בפיקוח אחד הערבים, בהם רשאי המבקש לצאת ולחפש עבודה.

בדיון מיום 28/6/20, טענו הצדדים לבקשה בפניי.

ב"כ המבקש חזר על בקשתו והוסיף כי חלף זמן רב מההחלטה הראשונית של השחרור, כי התיק העיקרי יתנהל עוד זמן רב, כי התנאים המגבילים הם לא מקדמה על חשבון העונש, כי המסוכנות הנשקפת מהמבקש פחתה, כי למבקש 4 שעות התאווורות, בהן יוצא באין מפריע ולא נרשמה לחובתו אף הפרה וכי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי ותעבורתי עוד טען כי המבקש רוצה לנהל מסגרת חיים מסודרת, למצוא עבודה, להירשם ללימודים ולשם כך יש צורך בביטול התנאים לגמרי. עוד טען, כי המבקש לא מצא מעסיק בשל המצב במדינה, לאור וירוס הקורונה.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי כל טענותיו של המבקש נטענו בעבר ובכמה ערכאות ועדיין ולמרות הטענות, החליט ביהמ"ש על הקלה הדרגתית בענין מבקש זה. ב"כ המשיבה טען, כי אין בחלוף זמן לבדו כדי להצדיק שינוי תנאים, הפנה לכך שתסקיר שרות המבחן האחרון לא המליץ על שינוי תנאים אלא, על בחינת הדרגתיות בהקלות ולכן,

אין לשחררו ללא סיבה מוצדקת.

כעולה מבקשת המעצר, מדובר במבקש יליד 1997, נהג צעיר, האוחז ברישיון נהיגה משנת 2015, לחובתו הרשעה אחת בגין עבירה של הפרזת מהירות וכן 2 תיקים תלויים ועומדים בגין עבירה של התרה לנהג בלתי מורשה לסוג רכב ועבירה של נהיגה בעודו מסיע נוסע לא חגור. יחסית לוותק הנהיגה בן 4 שנים, עברו התעבורתי מכביד.

למשיב הרשעה פלילית בגין היעדרות משרות צבאי, בגינה ריצה מאסר.

מיוחס למבקש מקבץ עבירות, מהחמורות שבפקודת התעבורה. המבקש נהג לכאורה, בשכרות מכח סרוב, כאשר נמצאה אינדיקציה בבדיקת נשיפון שביצע, שכרות ברמה של 1450 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. עוד באותן נסיבות, נהג המבקש, לכאורה, במהירות שאינה סבירה ובקלות ראש, סטה מנתיב הנסיעה וגרם לתאונת דרכים שגרמה **לחבלות של ממש ל- 4 בני משפחה אחת:**

אב המשפחה, פונה ממקום התאונה באמצעות מסוק מד"א, כאשר הוא מורדם ומונשם עם חבלת ראש קשה ובצקת מוחית.

אם המשפחה סבלה משבר פתוח בכף רגל שמאל, קטיעה חלקית של הבהן, חבלה בחולייה בגבה וסבלה מפצעים פתוחים לאורך הרגליים.

בת המשפחה פונתה לביה"ח באמצעות מסוק מד"א, בעודה מורדמת ומונשמת. סבלה משברים רבים, בצקת מוחית, ניתוק שריר העכוז, שברים בעורף, חבלות בריאות ובחזה, שברים בירכיים ובמותן ועוד.

בת משפחה נוספת פונתה לביה"ח בעודה מונשמת ומורדמת, סבלה משברים בגולגולת, באגן, בקרקפת, פגיעה בשתי הריאות וסבלה מכוויות.

תוצאות התאונה קשות מאד. מדברי ב"כ המשיבה בדיון, המשפחה עדיין מתמודדת עם גורלה כאשר האב וילדתו זקוקים לטיפול סיעודי.

המדובר במעשים המייחסים למבקש רף רשלנות גבוה במיוחד וזאת גם לאור גילו הצעיר וותק נהיגתו הקצר.

המסוכנות הנשקפת מהמבקש עצמו ומהמעשים המיוחסים לו היא גבוהה ביותר.

התנאי הבסיסי לביטול מעצר הבית כליל, הוא יכולתו של בית המשפט ליתן במבקש אמון. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, איני סבורה כי המבקש ראוי לאמון בית המשפט כדי ביטול החלטת מעצר הבית לחלוטין.

לטעמי, העבירות המיוחסות למבקש, כמו גם עברו התעבורתי, מעידים על מסוכנות. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם

ממשך הזמן שעבר, בו מצוי המבקש בתנאים מגבילים ושומר עליהם ללא הפרות. דבר שיכול להפחית במידת מה את המסוכנות הנשקפת ממנו, אבל בטח שלא להעלימה.

אפנה להחלטת ביהמ"ש העליון, כב' השופט א' שטיין, בבש"פ 1237/20, אוסמה חטיב נ' מדינת ישראל:

"... לזאת אוסיף, כי מעצר, מעצם טבעו, מטיל קשיים כלכליים ונפשיים לא מבוטלים (בלשון המעטה) על העצור ועל משפחתו, וכי לנוכח האמור בסעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-22(ב)(1), כפסע היה בין העורר לבין מעצרו מאחורי סורג ובריא".

נכון כי לא פשוט לשהות בתנאי מעצר בית מלא תקופה ארוכה אולם, בראייה כוללת, נכון יהיה לומר כי בנסיבות תיק זה, כפסע היה בין המבקש לבין מעצרו מאחורי סורג ובריא ולכן, לאור העובדה כי המבקש היה רשאי לצאת להתאווורות בכל התקופה, לאחר בחינת מכלול הנתונים ובשלב זה, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה לביטול מעצר הבית באופן מלא.

אני מצטרפת להתרשמות כב' השופט חזק, כמו גם להתרשמות שרות המבחן בכך שיש לנהוג בהדרגתיות בעניין תנאי שחרורו של המבקש ולכן, מצאתי מקום להמשיך בהדרגתיות ולהרחיב למבקש את שעות ההתאווורות כך שיהיו בין השעות: 10:00-16:00, בכל יום. המבקש יהיה רשאי לצאת את מעצר הבית בשעות ההתאווורות כאמור, בכפוף לליווי ופיקוח אחד הערבים המורשים שנקבעו ע"י ביהמ"ש.

המבקש רשאי להמשיך ולחפש עבודה בשעות אלו ובמידה וימצא, רשאי להגיש בקשה ליציאה לעבודה, אשר תיבחן ע"י ביהמ"ש ושרות המבחן.

יתר התנאים יוותרו על כנם.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים ותוודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, בהעדר הצדדים.